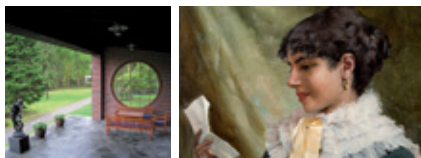

ia Gösta

Gösta Serlachiuksen taidesäätiö

SERLACHIUS-MUSEO GÖSTAN LAAJENNUS

Yleinen kansainvälinen suunnittelukilpailu 1.12.2010 – 4.3.2011

Kilpailuohjelma 1.12.2010

1	KILPAILUKUTSU	3
1.1	Kilpailun järjestäjä, luonne ja tarkoitus	3
1.2	Osallistumisoikeus	3
1.3	Palkinnot ja lunastukset	4
1.4	Palkintolautakunta	4
1.5	Kilpailun säännöt ja kilpailuohjelman hyväksyminen	5
1.6	Ohjelma-asiakirjojen luovutus	5
1.7	Kilpailuaika	5
2	KILPAILUTEKNISEET TIEDOT	6
2.1	Ohjelma-asiakirjat	6
2.2	Kilpailua koskevat kysymykset ja tutustumismahdollisuus Joenniemeen	6
2.3	Kilpailun ratkaiseminen, tulosten julkistaminen ja näytteillepano	6
2.4	Jatkotoimenpiteet kilpailun seurauksena	7
2.5	Kilpailuehdotusten käyttöoikeus	7
2.6	Kilpailuehdotusten palautus	7
2.7	Kilpailukieli	7
3	KILPAILUTEHTÄVÄ	8
3.1	Laajennuksen tarve	8
3.2	Taustaa	8
3.3	Kilpailualueen sijainti ja ympäristö	12
3.4	Luontoselvitys	12
3.5	Arkeologinen selvitys	13
3.6	Rakennettavuus ja kunnallistekniikka	13
3.7	Kaavatilanne	14
3.8	Rakennushistoria- ja kulttuuriympäristöselvitys	14
4	SUUNNITTELUOHJEET	17
4.1	Toiminnalliset tavoitteet	17
4.2	Laajennuksen suunnittelu	18
4.2.1	Näyttelytilat	18
4.2.2	Kokoelmien hoito- ja säilytystilat	19
4.2.3	Palvelutoimintojen tilat	19
4.2.4	Toimistotilat, kokoustila ja kirjasto	19
4.3	Laajennuksen huonetilaohjelma ja laajuus	20
4.4	Laajennuksen tavoitekustannukset	20
4.5	Teknilliset tavoitteet	20
4.5.1	LVIÄ-järjestelmä	20
4.5.2	Sähköjärjestelmä	21
4.6	Liikenne ja pysäköinti	21
4.7	Ehdotusten arvosteluperusteet	21
5	EHDOTUSTEN LAADINTAOHJEET	22
5.1	Vaadittavat asiakirjat	22
5.2	Esitystapa	23
5.3	Kilpailusalaisuus	23
5.4	Kilpailuehdotusten sisäänjätö	23

Gösta Serlachiuksen taidesäätiö
SERLACHIUS-MUSEO GÖSTAN LAAJENNUS
Yleinen kansainvälinen suunnittelukilpailu

1 KILPAILUKUTSU

1.1 KILPAILUN JÄRJESTÄJÄ, LUONNE JA TARKOITUS

Gösta Serlachiuksen taidesäätiö järjestää Serlachius-museo Göstan (Joenniemen kartano) laajennuksen suunnittelusta yleisen kansainvälisen kilpailun. Laajennukseen sijoitetaan näyttelytilat ja kokoelmatiloja, kokous-, edustus- ja toimistotiloja sekä ravintola aputiloineen. Sinne tulevat sijoittumaan myös uusi pääaula ja lipunmyynti oheistiloineen. Laajennuksen pinta-ala on 3 000 ohjelma-m².

Gösta Serlachiuksen taidekokoelma on Pohjoismaiden merkittävimpiä yksityisiä kokoelmia.

Kilpailun tarkoituksena on löytää Serlachius-museo Göstan laajennuksen toteuttamiseksi ainutlaatuisen kulttuuriympäristöön sopiva, arkkitehtonisesti korkeatasoinen ratkaisu, jossa esteettiset, toiminnalliset ja teknis-taloudelliset sekä kestävän kehityksen tavoitteet on ratkaistu tasapainoisesti. Kilpailulla halutaan kohottaa museon tunnettuutta paitsi taidekokoelmien myös vaikuttavan arkkitehtuurin kautta.

Taidesäätiö haluaa ajoittaa uusien tilojen avaamisen vuoteen 2013, jolloin säätiö juhlii 80-vuotista toimintaansa.

1.2 OSALLISTUMISOIKEUS

Kilpailu on yleinen kansainvälinen suunnittelukilpailu. Osallistujilta edellytetään oikeutta harjoittaa arkkitehdin ammattia omassa maassaan.

1.3 PALKINNOT JA LUNASTUKSET

Palkintoina jaetaan yhteensä 110 000 euroa seuraavasti:

I palkinto	40 000 €
II palkinto	30 000 €
III palkinto	20 000 €
sekä kaksi lunastusta, kumpikin	10 000 €

Summat ovat verovapaita.

Palkintolautakunta valitsee palkittavat ja lunastettavat ehdotukset. Mikäli palkintolautakunta ei pääse yksimielisyyteen, kilpailu ratkaistaan äänestämällä, jolloin kullakin palkintolautakunnan jäsenellä on yksi ääni ja äänten mennessä tasan puheenjohtajan ääni ratkaisee. Palkintolautakunta voi yksimielisellä päätöksellä jakaa palkintoihin varatun summan toisinkin Suomen Arkkitehtiliiton kilpailusääntöjen edellyttämällä tavalla. Lisäksi palkintolautakunta voi halutessaan jakaa kunniamainintoja. Kilpailun järjestäjä voi halutessaan lunastaa edellisten lisäksi useampiakin ehdotuksia. Suomen Arkkitehtiliitto (SAFA) perii kilpailusääntöjensä mukaan 7 % palkinnoista ja lunastuksista. Palkinnot jaetaan SAFA:n kautta.

1.4 PALKINTOLAUTAKUNTA

Palkintolautakuntaan kuuluvat kilpailun järjestäjän nimeäminä:

- Henrik de la Chapelle, Taidesäätiön hallitus, palkintolautakunnan puheenjohtaja
- Susanna Serlachius, Taidesäätiön hallituksen jäsen
- Arkkitehti Jouko Koskinen
- Museonjohtaja Pauli Sivonen

sekä Mänttä-Vilppulan kaupungista:

- Kaupunginarkkitehti Sirkka Sortti

Suomen Arkkitehtiliiton nimeäminä:

- Arkkitehti Sari Nieminen
- Arkkitehti Riina Palva

Palkintolautakunta tulee kuulemaan seuraavia asiantuntijoita:

- Hannele Kuitunen, rakennustaiteen asiantuntija, Pirkanmaan maakuntamuseo
- Juha Roponen, Talous- ja hallintojohtaja, Taidesäätiö
- Raili Simola, kustannusasiantuntija, Pöry CM Oy
- Seppo Saastamoinen, LVIA-asiantuntija, Pöry CM Oy
- Hannu Miettinen, sähköasiantuntija, Pöry CM Oy

Palkintolautakunta voi lisäksi kuulla muita tarpeelliseksi katsomiaan asiantuntijoita.

Asiantuntijat voivat osallistua palkintolautakunnan kokouksiin.

Asiantuntijat ja palkintolautakunnan sihteeri eivät osallistu päätöksentekoon eikä heillä ole oikeutta osallistua kilpailuun.

Kilpailun teknisestä toteutuksesta ja sihteeritehtävistä vastaa arkkitehti SAFA Eija Larkas-Ipatti Pöyry CM Oy:stä, puh. + 358 10 33 11, E-mail: eija.larkas-ipatti@poyry.com.

1.5 KILPAILUN SÄÄNNÖT JA KILPAILUOHJELMAN HYVÄKSYMINEN

Kilpailussa noudatetaan Suomen Arkkitehtiiton (SAFA) kilpailusääntöjä sekä ACE:n suunnittelukilpailuihin liittyvää suositusta (www.safa.fi). Kilpailuohjelma liitteineen on järjestäjän, palkintolautakunnan ja Suomen Arkkitehtiiton kilpailutoimikunnan hyväksymä.

1.6 OHJELMA-ASIAKIRJOJEN LUOVUTUS

Kilpailuohjelma on maksuton. Ohjelma sekä liiteasiakirjat ovat ladattavissa kilpailun verkkosivulta www.serlachius.fi/suunnittelukilpailu.

Ohjelman voi myös noutaa tai tilata osoitteesta:

Suomen Arkkitehtiitto
Runeberginkatu 5,
FIN-00100 Helsinki
Puh. +358 (0)9 584 448
E-mail: kilpailut@safa.fi

Kilpailun verkkosivujen välityksellä jaetaan myös kaikki muu kilpailuun liittyvä tieto 1.12.2010 alkaen.

1.7 KILPAILUAIKA

Kilpailu alkaa 1.12.2010 ja päättyy 4.3.2011, pienoismallin osalta 18.3.2010. Lista kilpailuun jätettyjen ehdotusten nimimerkeistä julkaistaan kilpailun verkkosivuilla pienoismallien saavuttua.

2 KILPAILUTEKNISET TIEDOT

2.1 OHJELMA-ASIAKIRJAT

Tämä kilpailuohjelma ja sen liitteet:

1. Huonetilaohjelma
2. Kilpailualueen pohjakartta dwg, jossa kilpailualueen raja
3. Nykyisen museon (Joenniemen kartano) piirustukset
4. Luontoselvityksen liite "Arvokohteet Joenniemi"
5. Arkeologisen selvityksen tulos ja siihen liittyvä kartta
6. Rakennushistoria- ja kulttuuriympäristöselvitys (tiivistelmä)
7. Yleiskaava määräyksineen (tarpeelliset kohdat)
8. Ilmakuvia alueesta

Kaikki ohjelma-asiakirjat ovat ladattavissa kilpailun verkkosivuilta (www.serlachius.fi/suunnittelukilpailu).

2.2 KILPAILUA KOSKEVAT KYSYMYKSET JA TUTUSTUMISMAHDOLLISUUS JOENNIEMEEN

Kilpailijoilla on oikeus pyytää ohjelmaa koskevia selvityksiä tai lisätietoja. Kysymykset on tehtävä kirjallisesti, nimimerkillä ja englannin kielellä. Viitteeksi on merkittävä "Gösta". Kysymykset toimitetaan siten, että ne ovat perillä 21.1.2011 mennessä postitse tai sähköpostitse palkintolautakunnan sihteerille osoitteeseen:

Pöyry CM Oy / Eija Larkas-Ipatti
PL 5 (Jaakonkatu 3), 01621 Vantaa
eija.larkas-ipatti@poyry.com

Kysymykset ja palkintolautakunnan niihin antamat vastaukset julkaistaan kilpailun verkkosivuilla 31.1.2011 mennessä.

Kilpailun järjestäjä on varautunut esittelemään kohteen suomeksi ja englanniksi maanantaina 13.12.2010 alkaen klo 11.30, ilmoittautuminen museoon viimeistään torstaina 9.12.2010 puh. +358 3 4886800 tai info@serlachius.fi.

2.3 KILPAILUN RATKAISEMINEN, TULOSTEN JULKISTAMINEN JA NÄYTTEILLEPANO

Kilpailu pyritään ratkaisemaan toukokuussa 2011. Kilpailun ratkaisusta annetaan välittömästi tieto kaikille palkittujen ja lunastettujen ehdotusten tekijöille ja julkistamistilaisuudessa tiedotusvälineille. Kilpailun tulos julkaistaan ainakin kilpailun verkkosivuilla, SAFA:n verkkosivuilla (www.safa.fi) sekä Arkkitehti-lehden kilpailuliitteessä.

Palkintolautakunnan pöytäkirja asetetaan nähtäville kilpailun verkkosivuille. Kaikki ehdotukset asetetaan näytteille sekä kilpailun että SAFA:n verkkosivuilla myöhemmin ilmoitettavalla tavalla.

2.4 JATKOTOIMENPITEET KILPAILUN SEURAUKSENA

Palkintolautakunta tekee suosituksen jatkotoimenpiteistä kilpailun tuloksen perusteella. Suunnittelutyö on tarkoitus käynnistää välittömästi kilpailun päätyttyä. Tarkoitus on, että työ annetaan voittaneen ehdotuksen tekijälle / tekijöille. Mikäli työn toteutus annetaan ulkomaiselle yritykselle, tulee tämän osoittaa yhteistyökumppaniksi järjestäjän hyväksymä suomalaisen pääsuunnittelijapätevyyden omaava henkilö.

2.5 KILPAILUEHDOTUSTEN KÄYTTÖOIKEUS

Kilpailun järjestäjällä on omistusoikeus palkittuihin ja lunastettuihin kilpailuehdotuksiin tekijänoikeuden jäädessä ehdotuksen tekijälle.

2.6 KILPAILUEHDOTUSTEN PALAUTUS

Kilpailuplansseja ja cd-levyjä ei palauteta. Palkitsemattomat ja lunastamattomat ehdotukset (planssit ja pienoismallit) ovat noudettavissa kilpailun järjestäjältä kahden viikon kuluessa kilpailun tulostenjulkistamistilaisuudesta. Kilpailija voi pyytää palauttamaan pienoismallin lähettämällä palautusosoitteen kilpailun järjestäjälle. Tarkemmat ohjeet annetaan kilpailun päätyttyä kilpailun verkkosivuilla.

Kilpailun järjestäjä vakuuttaa pienoismallit siltä ajalta kun ne ovat järjestäjän hallussa. Kilpailuplansseja ei vakuuteta.

2.7 KILPAILUKIELI

Ehdotukset on laadittava suomen tai englannin kielellä.

3 KILPAILUTEHTÄVÄ

3.1 LAAJENNUKSEN TARVE

Serlachius-museo Göstan laajennus tarvitaan, koska museon nykyiset tilat ovat käyneet toiminnan kannalta riittämättömiksi. Joenniemen kartano on aikanaan rakennettu säätiön perustajan Gösta Serlachiuksen kodiksi eikä taidemuseoksi.

Näyttelytiloissa ei voida esitellä kattavasti säätiön omia kokoelmia eikä niihin voida sijoittaa laajoja vaihtuvia näyttelyitä. Asiakaspalvelutilat ovat riittämättömät ja kokoelma- ja toimistotilat ovat pienet tai puutteelliset.

3.2 TAUSTAA

Gösta Serlachiuksen taidekokoelma on Pohjoismaiden merkittävimpiä yksityisiä kokoelmia ja eurooppalaisessakin mittakaavassa erittäin tärkeä. Se käsittää muun muassa yli 90 Akseli Gallen-Kallelan maalausta. Serlachiuksen taidekokoelma syntyi, kun Gustaf Adolf (G. A.) Serlachius ja Gösta Serlachius rakensivat teollisen imperiuminsa ohella omia taidekokoelmiaan. G. A. tuki Gallénia ja Emil Wikströmiä, jotka olivat oman aikansa maalaustaiteen ja kuvanveiston uudistajia. Gösta puolestaan loi tietoisesti mänttäläistä kokoelmaa ja hankki taidetta paitsi oman aikansa uudistajilta, myös vanhemmilta mestareilta.

Vuorineuvos Gösta Serlachiuksen taidekokoelma oli jo 1920-luvun lopulla niin mittava, että hän alkoi suunnitella taidemuseon perustamista. Anomus Gösta Serlachiuksen taidesäätiön perustamisesta jätettiin oikeusministeriölle joulukuussa 1933.

Taidesäätiön perustamisen myötä Gösta Serlachiuksen keskeiseksi tavoitteeksi tuli taidemuseon rakentaminen Mänttään. Hänen kuolemansa kuitenkin katkaisi museon suunnittelutyön lokakuussa 1942, ja taidesäätiö päätti luopua museon rakentamisesta.

Ruth Serlachius oli seurannut puolisonsa rinnalla hankkeen kehittymistä, ja hän teki päätöksen, joka ratkaisi museon tilakysymyksen. Elokuussa 1945 avattiin osa Gösta ja Ruth Serlachiuksen kodikseen rakentamasta Joenniemen kartanosta maamme itsenäisyyden ajan seitsemäntenä taidemuseona.

Säätiön museo- ja näyttelytoiminnan kehittäminen jatkui vuorineuvos Gustaf Serlachiuksen aikana. Vuosina 1983-84 Joenniemen kartano restauroitiin ja otettiin kokonaisuudessaan taidemuseokäyttöön. Näyttelytilaa on noin 500 neliometriä.

Vuonna 2000 Gösta Serlachiuksen taidesäätiö osti G. A. Serlachius Oy:n entisen pääkonttorirakennuksen Valkoisen talon, josta päätettiin tehdä kulttuurihistoriallinen museo esittelemään yhtiön, Mäntän ja mänttäläisten historiaa.

Uuden museon avaaminen yleisölle vuonna 2003 merkitsi säätiölle paitsi toiminnan kaksinkertaistumista, myös sen monipuolistumista. Arvostetun taidemuseon rinnalle saatiin toinen yksikkö, joka välittää elämyksiä modernien tiedekeskusten tapaan.

Vuonna 2009 museot saivat uudet nimensä: Gösta ja Gustaf.

GÖSTA

Joenniemen kartanossa sijaitseva Gösta on vireä taidemuseo, jonka kokoelma on ainutlaatuinen ja arvokas. Museo avattiin vuonna 1945. Nimi annettiin vuorineuvos Gösta Serlachiuksen mukaan. Hän oli kuollut kolme vuotta aiemmin ja leski Ruth Serlachius päätti asettaa hänen keräämänsä kokoelman julkisesti näytteille Joenniemen kartanoon.

Ensimmäiset vuosikymmenet olivat melko hiljaiset. Göstan poika R. Erik Serlachius alkoi kuitenkin kehittää museotoimintaa 1970-luvun alussa. Kartano ja sitä ympäröivä puisto ostettiin taidesäätiölle ja museolle palkattiin ensimmäinen kokopäiväinen intendentti.

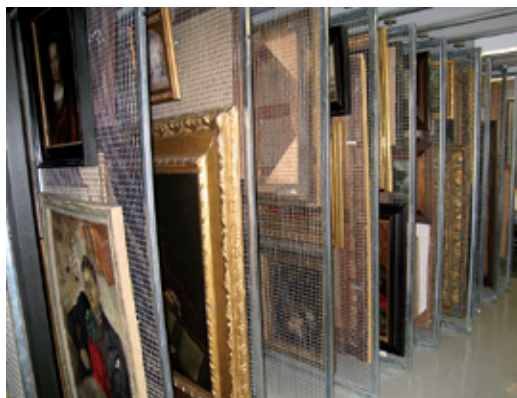
Gustaf Serlachiuksen ajalla 1980-luvulla toimintaa kehitettiin entisestään. Ensin kartano restauroitiin ja otettiin kokonaisuudessaan käyttöön, mistä syystä näyttelytilat kaksinkertaistuivat. Alettiin toteuttaa laajoja näyttelyitä vanhojen suosikkitaiteilijoiden, esimerkiksi Akseli Gallen-Kallelan, Hannes Autereen, Jussi Mäntysen, Lennart Segerstrålen ja Albert Edelfeltin tuotannosta. Osa näyttelyistä järjestettiin yhteistyössä muiden museoiden kanssa, osa on ollut esillä myös muualla Suomessa sekä mm. Tukholmassa ja Pariisissa.

Vuosittaiset kävijämäärät ovat vaihdelleet noin 11 000:sta yli 30 000:een. Erityisesti ryhmävierailijoiden määrä on lisääntynyt viime vuosina.

Kokoelmaa on kartutettu varsinkin viime vuosina hyvin paljon mm. useilla Suomen taidehistorian kehityksen kannalta keskeisillä taideteoksilla.

Uusi puutarhataide kuului 1920- ja 1930-luvuilla keskeisesti kartanokulttuuriin. Niinpä myös Gösta Serlachius halusi ajan hengen mukaisen edustavan puutarhan korostamaan Joenniemen kartanon arvokkuutta.

Hän teetti useita puutarhaluonnoksia, joissa korostui geometrisen puutarhasommitelman keskeinen merkitys kookkaan kartanorakennuksen liittämisessä järvimaisemaan. Suunnittelijaksi hän valitsi

silloisen johtavan puutarha-arkkitehdin Paul Olssonin, jonka tunnetuin kohde on Suomen tasavallan presidentin kesäasunnon, Kultarannan, puutarha.

Museotoiminnan aikana puistoa on hoidettu säännöllisesti ja sen puustoa on uusittu. Kartanon puisto kunnostettiin 1996 - 97 mittavana hankkeena, johon saatiin myös EU-rahoitusta. Suunnittelusta vastasi maisema-arkkitehti Gretel Hemgård. Tavoitteena oli palauttaa puistoon sen alkuajan tärkeimmät piirteet, kuten päärakennuksen ja rannan väliin alkuperäinen kahden käytävän ja istutuksien symmetrinen sommitelma. Istutuksiin palautettiin alkuperäislajistoa, kuten syysleimuja, jaloangervoja, japaninkuunililjoja, tarhapioneja sekä tuhansia sipulikasveja. Lisäksi puistoon istutettiin toistatuhatta pensasta. Museon pysäköinti siirrettiin rakennuksen edustalta kartanomäen alapuolella olevaan notkelmaan.

Kartanoalueen puistoon on sijoitettu useita veistoksia, mm. kuvanveistäjä Wäinö Aaltosen Leikkivä nuorukainen-veistos (n.1929-30) ja kuvanveistäjä Jussi Mäntysen Hirvi-veistos (1936).

GUSTAF

Taidesäätiön toinen museo Gustaf sijaitsee Mäntän keskustassa, G.A. Serlachius Oy:n vanhassa pääkonttorissa Valkoisessa talossa noin 3 km:n päässä Joenniemestä.

Lähtökohtana ovat Mänttä ja muut sen kaltaiset koskien yhteyteen aikoinaan rakentuneet suomalaiset teollisuusyhdyskunnat. Perusnäyttelyssä pääosassa eivät kuitenkaan ole koneet tai yrityshistoria, vaan ihmisten elämä: millaista oli elää pienessä tehdasyhdyskunnassa, jossa yksi yhtiö tahditti jokaisen ihmisen elämää kehdestä hautaan. Museokävijät saavat tutustua Serlachius-yhtiön mukana rakentuneeseen Mänttään sekä sen asukkaiden arkeen ja juhlaan.

Kilpailualue, Joenniemen kartanoalue, sijaitsee Tampereen ja Jyväskylän puolivälissä Pirkanmaalla vesistöjen rajaamassa niemessä noin 3 km päässä Mäntän keskustasta. Niemeä rajaavat Vuohijoki ja Melasjärvi. Kilpailualue, johon laajennus sijoitetaan, käsittää koko Vuohioen rajaaman niemen alueen sekä Taavetinsaaren. Taavetinsaarella on ollut Gösta Serlachiuksen aikana majoitus- ja saunarakennus ja sinne on johtanut silta mantereelta. Kartanorakennuksen ja puretun sillan välillä on edelleen säilynyt puukuja.

Rakennukset eivät ole suojeltuja rakennuslailla, mutta ne on merkitty valtakunnallisesti merkittävien rakennettujen kulttuuriympäristöjen listaan (RKY). Valtakunnallisia alueidenkäyttötavoitteita koskeva valtioneuvoston päätös on tullut voimaan 30.11.2000 ja sen tarkistus 1.3.2009.

Kaavoitusta varten on laadittu luontoselvitys Joenniemen "selvitysalueelta", joka on kilpailualueita laajempi. Kartanorakennusta ympäröi hoidettu puistoalue, jossa vuorottelevat puu- ja pensasistutukset, luonnontilaisen kaltaiset metsiköt, avoimet nurmikentät, polut ja rakennetut alueet. Kartanolle tulevan Joenniemmentien itäreunassa kasvaa kujana muutamia lehmuksia. Vuohijoen ylittää vanha silta alueen pohjoisosassa.

Museotoiminnan aikana kartanoa ympäröivää vanhaa puistoa on hoidettu ja puistoa on uusittu. Puisto on kunnostettu vuonna 1997. Tavoitteena on ollut palauttaa puistoon sen alkuaikojen tärkeimmät piirteet, joihin kuuluu päärakennuksen ja rannan väliin jäävä kahden käytävän ja istutusten symmetrinen sommitelma. Istutuksiin on palautettu alkuperäislajistoa kuten syysleimuja, jaloangervoja, japaninkuunliljoja, tarhapioneja sekä sipulikasveja.

Vaihtelua maisemaan tuovat vesimaisemaelementit kuten Vuohijoen lähimaisema, Taavetinsaari, rantakalliot sekä näkymät Melasjärven vesimaisemaan. Alue on pinnanmuodoltaan tasaista. Loivia rinteitä on Vuohijoen varrella sekä Melasjärven rannoilla. Selvitysalueelle tai sen läheisyyteen ei sijoitu pohjavesialueita. Alueella tulisi säilyttää rantakallioita, rantapuustoa ja suurimpia puita, erityisesti teiden ja kujien varrella olevat puurivit.

Luontoselvityksen on laatinut FCG Finnish Consulting Group Oy. Siihen liittyvä kartta Joenniemmen arvokohteista on liiteasiakirja nro 4.

3.5 ARKEOLOGINEN SELVITYS

Museon laajennushankkeen ja alueen asemakaavoituksen johdosta tehtiin kilpailualueella syksyllä 2010 arkeologinen inventointi Pirkanmaan maakuntamuseon toimesta. Inventoinnissa havaittiin pääosin 1900-luvulta peräisin olevia rakenteiden jäännöksiä, jotka ovat jälkiä Serlachiuksen suvun varhaisesta maankäytöstä Joenniemessä ja konkreettisia muistoja myöhemmin hävinneistä rakennuksista ja rakenteista. Inventoinnin tuloksessa todetaan, että alueella havaitut jäännökset eivät ole muinaismuistolailla rauhoitettuja kiinteitä muinaisjäännöksiä. Osa niistä omaa kuitenkin kulttuurihistoriallista arvoa kartanoalueen kerroksellisessa kokonaisuudessa. Tästä syystä osa rakenteiden jäännöksistä tulee säilyttää ympäristössä asutushistoriallisina muistoina ja ne tulee ottaa huomioon museon laajentamista koskevissa suunnitelmissa suojeltavina rakenteina. Maakuntamuseo antaa lausunnon museon laajennuksen suunnitelmista.

Arkeologisen inventoinnin tulos, kartta jäännösten sijainnista sekä jäännösten kuvaus on esitetty liiteasiakirjassa nro 5.

3.6 RAKENNETTAVUUS JA KUNNALLISTEKNIikka

Joenniemestä ja Taavetinsaaresta on laadittu pohjatutkimukset (Geopalvelu Oy).

Joenniemi

Tutkittu alue on maanpinnaltaan vaihtelevaa, osin kallioista kumpareta, missä maanpinta laskee alueen keskiosasta kaikkiin ilmansuuntiin. Maanpinta on korkeimmillaan alueen keskellä, kumpareen päällä noin tasossa + 107,5 ja alimmillaan itäosassa Melasjärven rannassa noin tasossa + 98,8. Tutkimusajankohtana (12/2009) Melasjärven vedenpinnan taso oli + 98,70. 0 – 5 metrin syvyydessä maanpinnasta on kivimoreenia tai kalliota. Kallion päällä olevat maakerrokset ovat routivia. Rakennukset ja rakennelmat voidaan perustaa tiiviin perusmaan tai kovan pohjan, moreenin / kallion varaan. Kumpareen yläosilla on varauduttava louhintaan.

Taavetinsaari

Saarella on puustoa ja avokalliota. Maanpinnaltaan saari on melko epätasaista. Maa laskee paikoin jyrkästikin saaren keskeltä reunoille järven rantaan. Korkeimmillaan maanpinta on saaren keskellä kumpareen päällä noin tasossa + 104,7 ja alimmillaan sen rannoilla noin tasossa + 98,8. 0,3 – 4 metrin syvyydessä maanpinnasta on kivimoreenia tai kalliota. Kallion päällä olevat maakerrokset ovat routivia. Rakennukset ja rakennelmat voidaan perustaa kovan pohjan, moreenin / kallion varaan. Rakentamisessa on varauduttava louhintaan.

3.7 KAAVATILANNE

Kohde on valtakunnallisesti merkittävä kulttuurihistoriallinen rakennettu ympäristö. Alueen keskeiset arvot ovat lähtökohtana kaavoituksen suunnittelulle. Pirkanmaan maakuntakaavassa alue on merkitty maakunnallisesti arvokkaaksi kulttuuriympäristöksi. Alue on rakennushistoriallisesti, henkilöhistoriallisesti ja myös miljöönsä kannalta merkittävä kohde.

Kilpailualueella on oikeusvaikutukseton yleiskaava (liiteasiakirja nro 7), joka on tullut voimaan 2.2.2001. Pääalue, joka sijaitsee mantereen puolella, on "Palvelujen ja hallinnon aluetta" merkinnällä P. Taavetinsaari on merkinnällä MY-2 "Maa- ja metsätalousvaltainen alue, jolla on näkymien kannalta merkittävä arvo".

Liikenne kartanolle tulee P- ja MY-1-alueiden kautta idästä.

Joenniemen kartanon alue rakennuksineen ja ympärillä olevine kartanopuistoineen on Museo- viraston kulttuuriperintökohde. Kokonaisuuteen kuuluvat vuonna 1934 valmistunut kartanon päärakennus (J. Eklund) ja kaksi pienempää asuinrakennusta (W.G. Palmqvist) sekä rakennusten ympärillä oleva kartanopuisto.

Mäntän kaupunginhallitus on päättänyt asemakaavan laatimisesta museon alueelle 16.8.2010. Asemakaava laaditaan kilpailun tuloksen perusteella.

3.8 RAKENNUSHISTORIA- JA KULTTUURIYMPÄRISTÖSELVITYS

Tontin historialliset arvot

Joenniemen torppa näkyy vuonna 1903 päivätyssä kartassa. Alue oli perinteisesti maanviljelys- aluetta, kartano toimi mallitilana muille viljelijöille. Kartanoalueelle rakennettu Paul Olssonin vuonna 1935 suunnittelema geometrisiä elementtejä sisältänyt puisto- ja muotopuutarha oli ainutlaatuinen mäntäläisessä kyläyhteisössä.

Näkymät ja maisemalliset arvot

Kartano sijaitsee näkyvällä paikalla niin mantereelta kuin Melasjärveltäkin katsottuna ja hallitsee näkymiä. Maiseman säilyminen väljänä tulee olla alueen suunnittelun lähtökohtana myös jatkossa. Alkuperäisten näkymien tukeminen Taavetinsaaren ja järven suuntaan ovat tärkeitä maisemallisia lähtökohtia. Puistokuja Taavetinsaareen johtavalle sillalle on säilynyt, vaikka siltä onkin purettu. Pohjois- ja länsipuolelta rakennettua puistomaista pihaa suojaa luonnontilassa oleva suojaisa metsikkö.

Kartanoalue jakaantuu toiminnallisesti selkeisiin liikenne- ja puistoalueisiin, joiden maisemallisena kiintopisteenä on jyhkeä kartanon päärakennus. 1930-luvulla maisemaa rikastuttivat myös kasvi- huoneet ja viljelypalstat. Talonmiehen asuinrakennus rakennettiin 1980-luvun alussa ja pysäköin- tialue vuonna 1997.

Asuinrakennus (rakennettu 1932 – 1935)

Joenniemen kartanon esikuvana oli englantilainen kartanoarkkitehtuuri. Kartanon pääkerroksessa sijaitsivat isännän ja emännän työhuoneet, kirjasto, sali ja ruokasali sekä keittiötilat. Rakennuksen länsipäädyssä oli palvelusväen porrashuone. Kellarissa sijaitsivat mm. viinikellari, kylpyhuone, pesutupa sekä varastotilat. Rakennukseen oli alunperin rakennettu hissi kaikkien kerrosten välille. Toisessa kerroksessa olivat makuuhuoneet, suuri aulatala ja arkiolohuone. Isäntäväen makuuhuoneissa oli omat kylpyhuoneet.

Rakennuksen räystäät muurattiin porrastettuna ja talosta tehtiin korkeaharjainen. Ullakon korkeus on 8,6 metriä ja talon kokonaiskorkeus on 16,7 metriä.

Taavetinsaaressa olivat komeat puitteet arvovierailijoiden majoitukseen, puistokäyskentelyyn ja saunomiseen.

Museorakennus

Kartanon pääkerros muutettiin museokäyttöön Gösta Serlachiuksen kuoleman ja sotien jälkeen. Koko rakennus muutettiin museoksi laajan peruskorjaustyön jälkeen vuonna 1983. Rakennukseen tuotiin museorakennuksen vaativa ilmastointijärjestelmä, joka kätkeyttiin käytäväluiden ja kattojen sekä valeseinien taakse. Myös valaistusjärjestelmä muutettiin tauluvalaistukseen sopivaksi.

Peruskorjauksessa säilytettiin ja käytettiin uudelleen vanhoja rakenteita ja pintamateriaaleja mahdollisimman paljon. Vanha tilajako säilyi pääosin entisellään. Uudet yleisö-wc- ja naulakkotilat sekä tavarantoimittajien tilat rakennettiin entisen keittiön ja sen taustatilojen paikalle. Vanhaan pääeteeseen rakennettiin yleisöpalvelutiski.

Autereen tupa

Piharakennukset

Tontille rakennettiin ennen kartanoa jääkellari (1926), navetta (1927), kanalat (1927) ja Pehtoorin tupa (Autereen tupa, 1928). Piharakennusten alkuperäiset käyttötarkoitukset ovat muuttuneet: jääkellarista on tehty yleisö-wc-tila, autotallista varasto ja Autereen tuvasta kahvila-ravintola. Navetta-rakennus on purettu. Talonmiehen asunto rakennettiin 1980-luvun alussa.

Rakenteelliset arvot

Kartanorakennuksen kantavat rakenteet on muurattu tiilestä. Ulkoseinät ovat kahden tiilen täystiilimuuriseiniä. Sisäseinät on tasoitettu ja maalattu. Väli- ja yläpohjat ovat rautabetonirakenteisia alalaattapalkkistoja, jotka on toteutettu 1930-luvun rakennustavan mukaisesti.

Lattiatpinnoissa on marmorilaatta, parketti tai keraaminen laatta. Sisäseinät ja katot ovat tasoitettuja ja maalattuja. Pääaulan katossa on näkyvissä puiset kattopalkit. Ulkoseinät ovat 500-600 mm paksuja, sisäseinät 100-300 mm. Rakenteisiin on tehty vain uusien teknisten järjestelmien aiheuttamia läpivientejä.

Kellarin seinät ja alapohja ovat betonirakenteiset. Viinituvan katto on holvattu ja jiirikulmissa on koristerappaukset. Lattiassa on tiilipinta.

Tiivistelmä rakennushistoria- ja kulttuuriympäristöselvityksestä (laatija Arkkitehtitoimisto Seija Hirvikallio) on esitetty liiteasiakirjana nro 6.

4 SUUNNITTELUOHJEET

4.1 TOIMINNALLISET TAVOITTEET

Sijoitus

Laajennus voidaan sijoittaa kilpailualueella Joenniemeen ja / tai Taavetinsaareen. Sijoituksessa tulee ottaa kuitenkin huomioon liiteasiakirjoissa esitetyt rajoitukset. Rakennuksen sijoituksessa saarelle joudutaan rakentamaan mantereen ja saaren välille vähintään yksi silta.

Toiminnallinen kokonaisuus

Serlachius-museo Göstan laajennuksen tavoitteena on laajentaa ja ajanmukaistaa museon näyttely-, kokoelma-, säilytys-, arkisto-, toimisto- ja henkilöstötilat. Tavoitteena on, että yleisötilat ja museoammatilliset työtilat erotetaan erillisiksi toiminnallisiksi kokonaisuuksiksi.

Museolle halutaan luoda uusi ”sydän”, johon sijoittuvat edustava ja avara uusi sisäänkäynti sekä siihen liittyvät muunneltava juhlasali ja ravintolapalvelut. Tästä tilakokonaisuudesta tulee olla luonteva yhteys sekä Göstan nykyisiin että uusiin näyttelytiloihin. Museolaajennuksen liittyminen Göstaan on alustavien selvitysten mukaan helpoiten toteutettavissa nykyisen museon eteisen ja siihen liittyvien aputilojen kautta. Nykyinen lipunmyyntipiste poistetaan. Rakennuksen toisessa (itä-) päädyssä olevassa tilassa on kattomaalauksia, jotka on säilytettävä ennallaan.

Nykyinen kartanorakennus

Nykyinen kartanorakennus jää näyttelytiloiksi eikä sen suunnittelu sisälly tähän kilpailutehtävään muutoin kuin rakennusten liitoksen osalta, mikä kilpailijan tulee myös esittää. Kartanorakennuksen pinta-ala on noin 1000 m², josta näyttelytilaa on nyt noin 500 m². Kartanorakennuksen piirustukset sisältyvät liiteasiakirjoihin (nro 3).

Rakennusten välinen yhteys

Laajennus voidaan suunnitella kartanorakennukseen kiinni tai siitä erilleen. Jälkimmäisessäkin tapauksessa sisääntuloaulan sekä olemassa olevien ja uusien näyttelytilojen välille suunnitellaan sisäyhteys. Osa tiloista tai yhteyksistä voi sijaita maan alla. Saunaosasto voi sijaita pelkän ulkoyhteyden päässä.

4.2 LAAJENNUKSEN SUUNNITTELU

Laajennuksen tilat voidaan jakaa karkeasti neljään toiminnalliseen kokonaisuuteen: näyttelytilat, kokoelmien hoito- ja säilytystilat, palvelutoimintojen tilat (aulapalvelut, kokous- ja edustustilat, ravintola- ja keittiötilat) ja toimistotilat (käsittäen myös kirjaston ja arkistotutkijan työpisteen). Serlachius-yhtiön ja taidesäätiön historiaan liittyvät tärkeimmät tuotteet ovat puu ja paperi, joiden luonteva käyttö on kilpailutehtävässä suositeltavaa.

Esteettömyys tulee ottaa huomioon kaikessa suunnittelussa.

4.2.1 Näyttelytilat

- Vaihtuvat näyttelyt 1
- Vaihtuvat näyttelyt 2
- Kokoelmanäyttelyt

Tiloissa tulee olla erikseen säädeltävät museo-olosuhteet, tavoitteena stabiili huonelämpötila 18 - 21 °C (uv-säteily max. 75 mikrowattia / lumen).

Uusien tilojen tulee muodostaa vaihteleva ja arkkitehtonisesti mielenkiintoinen tilasarja. Huoneiden muodot voivat olla vaihtelevia, voimakkaasti kaartuvat seinät ovat kuitenkin ongelmalliset. Tilojen tulee muodostaa selkeä reitti, jonka kävijä voi kulkea alusta loppuun ja jolta on yhteys nykyisen museon näyttelytiloihin. Tiloissa tulee olla hyvä orientoitavuus.

Vaihtuvien näyttelyiden tilat tulee voida sulkea näyttelyvaihtojen ajaksi asiakkaiden kulkureittiä katkaisematta. Tiloihin tulee olla sujuva yhteys kokoelmien hoito- ja säilytystiloista.

Vaihtuvien näyttelyiden salit ovat mahdollisimman avoimia yhtenäisiä tiloja, joissa pilarien määrä on minimoitu. Tasoeroja saa olla, mikäli esteettömyys toteutuu ja huollon vaatimukset täyttyvät. Vaihtuvat 1-tilassa huonekorkeuden tulee olla 9 m, muissa vähintään 3,5 m. Tämä tulee huomioida myös kulkureiteillä ja ovissa siten, että isoon vaihtuvien näyttelyiden tilaan tulee johtaa ulkoa 3 m leveä ja 4 m korkea oviaukko. Kokoelmanäyttelyiden tilat ovat sarja huoneita, joiden koko voi vaihdella (ohjeellisesti 20 – 80 m²).

Kaikkien tilojen tulee olla helposti muunneltavia myös valaistuksen osalta (valaistusolosuhteet paperitöille max. 50 lux, öljy-, tempera- ja akryylitöille max. 200 lux). Ikkunoiden sijoittelussa tulee huomioida ripustukseen tarvittavat umpiseinät ja ikkunoiden suuntaus (itä – pohjoinen). Tiloihin suunnitellaan nykyaikainen näyttelytekniikka (ohjattava valaistusjärjestelmä, kattavat sähkö- ja atk-yhteydet).

Kaikille seinille asennetaan ripustuskisko. Tästä huolimatta seinämateriaalin tulee muodostaa hyvä pohja raskaillekin kiinnityksille. Jälkien tulee olla helposti maalattavissa tai paikattavissa. Myös kattoon tulee voida kiinnittää painavia näyttelyrakenteita.

Tiloissa esitellään arvokkaita taideteoksia, joten niihin tarvitaan ensiluokkaiset turvajärjestelmät.

4.2.2 Kokoelmien hoito- ja säilytystilat

Säätiön taidekokoelmat säilytetään asianmukaisissa taideteosten säilytystiloissa, joissa on mahdollisimman vähän pilareita. Tiloissa tulee olla erillinen säädettävä ilmastointi ja samat lämpötila- ja valaistusolosuhteet kuin varsinaisissa näyttelytiloissa. Teokset tullaan sijoittamaan verkkoseinille, vetolaatikoihin ja metallikaappeihin.

Arkistoinneistot säilytetään paloturvallisessa päätearkistoa vastaavassa tilassa. Siinä tulee olla erillinen säädettävä ilmastointi ja erillinen jäähdytetty tila negatiiveille (noin 10 m²).

Konservointitila suunnitellaan erityisesti maalausten konservointilaksi ja siinä on erillinen ilmastointi. Tiloissa on huomioitava vaaka- ja pystysäilytys sekä erillinen materiaalivearasto. Liuottimia varten tarvitaan ilmastoitu kaappi ja vetokaappi, valokuvausta varten pimennettävä tila. Pohjoinen päivänvalo helpottaa restaurointia. Myös työtilassa tulee olla kohdepoistot.

Käsittelytilassa taideteokset otetaan vastaan, puretaan ja pakataan. Työtä varten tarvitaan pöytätilaa sekä säilytystilaa pakkausmateriaaleille. Logistiikka on suunniteltava siten, että yhteys ulkoa käsittelytilaan, taidevarastoon, konservointi- ja näyttelytiloihin on optimaalinen. Kaikkien ovien on oltava 2 m x 2 m:n kokoisia.

4.2.3 Palvelutoimintojen tilat

Pääaula käsittää koko museon sisäänkäynnin, johon liittyvät lipunmyynti ja museokauppa (yhteinen tiski) sekä niihin liittyvät yleisön vaate- ja saniteettitilat.

Pääaulaan liittyy tasalattiainen juhlasali, jolloin sitä voidaan käyttää tarvittaessa myös näyttelytilana. On toivottavaa, että juhlasali avautuu siirtoseinällä aulatiloihin. Sali varustetaan viimeisimmällä auditoriotekniikalla. Salista tulee järjestää kulku suoraan ulos ja sen on mielellään saatava myös päivänvaloa (pimennys tarvittaessa).

Ravintola- ja kahviotilasta suunnitellaan houkutteleva ja valoisa levähdyspaikka, josta avataan näköaloja mielellään järven suuntaan. Ravintolassa tullaan tarjoamaan korkeatasoisia ravintola- ja kahvilapalveluita. Tiloihin liitetään ulkoterassi. Keittiö tarvitsee kunnollisen huoltoliikenneyhteyden.

Museopedagoginen tila suunnitellaan aulan läheisyyteen ja siitä tulee olla sujuva yhteys näyttelytiloihin. Tilaan varataan työpöydät ja istumapaikat noin 40:lle sekä vesipiste (tilaan ja siihen liittyvään varastoon).

4.2.4 Toimistotilat, kokoustila ja kirjasto

Toimistotilojen tulee olla muunneltavissa ja niissä tulee olla nykyaikainen varustus ja tekniikka. Arkistotutkimusta varten tilojen yhteyteen varataan tutkijoiden työtila kahdelle henkilölle. Toimistotiloihin liittyy viihtyisä "olohuone", joka toimii henkilöstön kohtaamis- ja kokoontumistilana sekä kirjastona. Tilassa on myös pienkeittiö.

4.3 LAAJENNUKSEN HUONETILAOHJELMA JA LAAJUUS

Rakennuksen huonetilaohjelma on kilpailuohjelman liiteasiakirja nro 1.

Rakennuksen laajuus on 3 000 ohm² ja vastaava bruttoalatarve 4 700 brm².

Huonetilaohjelma jakaantuu seuraavasti:

· Aulapalvelut	244 ohm ²
· Kokous- ja edustustilat	450 ohm ²
· Ravintola- ja keittiötilat	232 ohm ²
· Näyttelytilat	1 000 ohm ²
· Kokoelmatilat	510 ohm ²
· Toimistotilat	400 ohm ²
· Muut tilat (siivous, huolto, jäte yms.)	164 ohm ²

Ilmanvaihtokonehuoneen pinta-alatarpeeksi on arvioitu 250 m².

4.4 LAAJENNUKSEN TAVOITEKUSTANNUKSET

Hankkeen verottomaksi tavoitehinnaksi on arvioitu 15 M€ kustannustasossa 9/2010. Hinta sisältää ajosillan rakentamisen Taavetinsaareen, mutta ei yhdyskäytävää. Kilpailijan ei tulisi ylittää tavoitetta suunnitteluratkaisulla.

4.5 TEKNILLISET TAVOITTEET

Tavoitteena on, että laajennuksesta tulee elinkaariedullinen ja energiatehokas rakennus. Kiinteistö, rakennus ja pihat suunnitellaan helposti huollettaviksi ja ylläpidettäviksi. Materiaalit valitaan siten, että uusimistarve on normaalia kunnossapitoa.

4.5.1 LVIA-järjestelmä

Suunnitteluratkaisuilla tulee pyrkiä energiatehokkuuteen.

Sisäilmaluokka kaikissa tiloissa (paitsi aputiloissa) on S2, toimistotiloissa on huonekohtainen lämpötilan säätö.

Näyttelytiloissa ja kokoelmatiloissa huoneilman suhteellinen kosteus on

- jäähdytyskaudella 50 % ± 5 %-yksikköä
- lämmityskaudella 45 % ± 5 %-yksikköä.

Nykyinen museo lämmitetään öljyllä, mutta järjestelmä on tarkoitus muuttaa. Kilpailija voi esittää ehdotuksiaan uudisrakennuksen huonetilojen lämmitysjärjestelmäksi. Myös kaukolämpö on mahdollinen.

Uudisrakennus liittyy paikalliseen kunnalliseen vesijohto- ja jäteviemäriverkostoon.

Rakennus varustetaan koneellisella tulo- poistoilmanvaih dolla ja vesikiertoisella jäähdytysjärjestelmällä.

Rakennus varustetaan osoitteellisella paloilmoinjärjestelmällä, pikapalopostein ja soveltuv in sammuttimin.

Arkisto, taidevarastotila ja konservointitila varustetaan kemiallisella sammutusjärjestelmällä. Koh-teeseen suunnitellaan talotekniikan automaatiojärjestelmä.

4.5.2 Sähköjärjestelmä

Laajennus varustetaan omalla sähköliittymällä. Kartanorakennus liitetään laajennuksen sähköverkkoon.

Sähköasennusten suunnittelussa tulee ottaa huomioon hyvä muuntojoustavuus.

Näyttelytilojen valaistuksen ohjauksen tulee olla keskitetty. Toimisto- ja aulatilojen valaistukset ovat päivänvalo-ohjattuja. Valaistuksen suunnittelussa tulee kiinnittää huomiota energiatehokkuu-teen. Tilapäisesti käytettävissä tiloissa tulee valaistuksen ohjauksen perustua liike- / läsnäolotun-nistimiin. Valolähteinä käytetään energiatehokkaita valaisintyypp ejä. Ulkoalueiden valaistuksessa otetaan huomioon myös alueen nykyinen ilme. Rakennus varustetaan toiminnan edellyttäm illä turvajärjestelm illä, joiden tarkempi suunnittelu tehdään varsinaisen suunnittelun yhteydessä.

4.6 LIIKENNE JA PYSÄKÖINTI

Kilpailijan tulee esittää saattoliikenteen ja huoltoliikenteen reitit museoon sekä sen laajennukseen.

Pysäköintialue säilyy nykyisellä paikallaan ja sitä tullaan laajentamaan vastaavan kokoisella alueella itään.

4.7 EHDOTUSTEN ARVOSTELUPERUSTEET

Palkintolautakunta tulee arvostelussaan painottamaan seuraavia seikkoja:

- Suunnitteluratkaisun kokonaisuute ja arkkitehtuurin vaikuttavuus
- Laajennuksen luonteva liittyminen ainutlaatui seen kulttuuriympäristöön ja sen arvojen huomioiminen
- Museokokonaisuuden toimivuus sekä laajennukselle asetettujen toiminnallisten tavoitteiden toteutuminen
- Ratkaisun toteuttamiskelpoisuus ja esteettisten, toiminnallisten, teknis-taloudellisten ja kestävän kehityksen tavoitteiden tasapainoinen ratkaiseminen

Palkintolautakunta tulee teettämään laajuus- ja kustannusvertailun sekä tarvittavat tekniset tarkaste-lut ehdotusten parhaimmistosta lopullisen päätöksenteon pohjaksi.

Kokonaisratkaisun ansioita ja kehityskelpoisuutta pidetään tärkeämpinä kuin osaratkaisujen tai yksityiskohtien virheettömyyttä.

5 EHDOTUSTEN LAADINTAOHJEET

5.1 VAADITTAVAT ASIAKIRJAT

1. Liittyminen ympäristöön 1: 500, jossa esitetään lisärakennuksen liittyminen kartano-rakennukseen, rakennusmassan / massojen korkeusasemat ja liikenne yhteydet.
 2. Pohjapiirrokset 1: 200
Pohjapiirustukset esitetään kaikista kerroksista. Vanhasta rakennuksesta esitetään liittyminen olemassa olevaan sisäntuloaulaan. Maantason pohjapiirustuksessa esitetään myös pihajärjestelyt. Pohjapiirustuksissa esitetään tilojen nimet ja pinta-alat, tasojen korkeusasemat, leikkauskohdat ja mahdolliset muut selventävät asiat.
 3. Julkisivut ja leikkaukset 1: 200
Esitetään arvostelun kannalta tarpeelliset julkisivut ja leikkaukset korkeusmerkintöineen ja julkisivumateriaaleineen.
 4. Perspektiivikuvat / 3D-kuvat 2 - 4 kpl
Laaditaan vähintään yksi ehdotuksen luonnetta havainnollistava sisä- ja yksi ulkoperspektiivikuva. Ainakin yhden perspektiivikuvan on havainnollistettava sisäntuloaulaa.
 5. Selostus
Selostuksessa esitetään ratkaisun arkkitehtoniset, toiminnalliset ja tekniset sekä ympäristönäkökoh-tiin liittyvät pääperiaatteet. Lisäksi siinä tulee esittää rakennuksen laajuustiedot: hyötyala, bruttoala ja kerrosala. Selostus toimitetaan kahtena kappaleena, joista toinen kiinnitetään planssille.
 6. Pienoismalli 1: 500
Pienoismallin koko on kilpailijan harkittavissa, kuitenkin enintään A1. Siinä esitetään myös nykyinen museorakennus.
- Muuta materiaalia ei oteta arvostelussa huomioon.
- Lisäksi toimitetaan:
7. A3-kokoisia tulostetut, kopiointikelpoiset pienennökset (ei nidottuna) kaikesta piirustusaineis-tosta sekä selostus. Pienennöksiin on merkittävä mittakaava.
 8. Koko kilpailuehdotusaineisto CD:lle tallennettuna (tekijöiden tunnistetiedot poistettuna) pdf- muodossa, resoluutioilla 300 dpi (A3) ja 200 dpi (A4). HUOM! Lisäksi esitetään pohjapiirustukset sekä julkisivut ja leikkaukset mittakaavassa 1: 200 tulostettaviksi mahdollista kustannuslaskentaa varten.

5.2 ESITYSTAPA

Piirustusten on oltava julkaisukelpoisia ja käsittelyn kestäviä. Ne on kiinnitettävä A1-kokoisille (594 mm x 841 mm) jäykille alustoille eikä niitä saa päällystää muovilla. Planssit voivat olla vaakatai pystysuuntaiset.

5.3 KILPAILUSALAISUUS

Kilpailuehdotuksen jokainen asiakirja on varustettava nimimerkillä. Kilpailuehdotuksen mukana on lähetettävä suljettu ja nimimerkillä varustettu, läpinäkyvän kirjekuori jonka sisällä on ehdotuksen nimimerkki sekä tekijän nimi, osoite, sähköpostiosoite ja puhelinnumero. Lisäksi on ilmoitettava, kenellä on kilpailuehdotuksen tekijänoikeus ja ketkä ovat avustajia. Jos tekijät ilmoittavat yrityksen, nimen, tullaan yrityksen nimi julkaisemaan tekijän nimen yhteydessä.

5.4 KILPAILUEHDOTUSTEN SISÄÄNJÄTTÖ

Kilpailuaika päättyy 4.3.2011, pienoismallin osalta 18.3.2011. Kilpailuehdotukset ja pienoismallit on toimitettava klo 15 mennessä alla olevaan osoitteeseen tai jätettävä todistettavasti määräpäivinä postin tai muun kuljetuslaitoksen kuljetettavaksi, jolloin ehdotusten on oltava perillä alla olevassa osoitteessa viimeistään 16.3.2011 ja pienoismallin 30.3.2011.

Saapuneiden ehdotusten nimimerkit ja arvioitu kilpailun ratkaisajankohta julkaistaan kilpailun verkkosivulla.

Kilpailijan on ehdottomasti varmistettava, että lähetyksen päällä on postin tai muun kuljetuslaitoksen merkintä sisäänjätöhetkestä. Lähetyksen päälle on merkittävä nimimerkki sekä "Suunnittelu-kilpailu Gösta".

Kilpailuehdotusten toimitusosoite:

Serlachius-museo Gösta, Joenniemen kartano
Joenniementie 47
35800 Mänttä

Helsinki 1.12.2010 Palkintolautakunta

Gustaf J

